

dan den generelle omkostningsbelastning er for erhvervslivet?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Tak til hr. Ole Sohn for den store kompliment, at jeg levede op til partinavnet. Det er jeg utrolig glad for at også hr. Ole Sohn kunne høre i mit indlæg.

Hvad den her problemstilling angår, synes jeg egentlig, at den er meget enkel. I 1988 blev der indgået en aftale mellem det politiske system og parterne på arbejdsmarkedet, herunder virksomhederne. Virksomhederne skulle betale noget mere på ét område og slap så for nogle udgifter på et andet område. Det var en aftale, som man selvfølgelig skal stå ved.

Hvis man vil lave en ny aftale med arbejdsmarkedets parter og dermed med virksomhederne om en ny fordeling af det her, hvor man giver noget fra virksomhedernes side til gengæld for at få nogle goder, jamen så vil det da være helt i orden, men her griber man altså ensidigt ind i en gammel aftale. Det er meget lidt hensigtsmæssigt for aftalekulturen i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til hr. Ole M. Nielsen: Jamen hvis man ser tingene isoleret, så kan de altså nogle gange se anderledes ud, end de gør, hvis de ses i en sammenhæng.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole M. Nielsen i, at en virksomhed, som skal til at etablere sig, en udefrakommende virksomhed, som ønsker eller overvejer at placere sig et eller andet sted i Europa og vurderer, om den skal placere sig i Danmark, ikke gør det ud fra, om den nu får en større eller mindre kompensation af ATP-indbetalinger, eller om selskabsskatteprocenten er det ene eller det andet. Man tager en samlet oversigt, fordi virksomhederne jo tydeligvis er utrolig kloge og fremadrettede. De ser på helheden. De ser på: Er infrastrukturen i orden, er de sociale forhold i orden, kan man få børnene passet, er der uddannelsesmuligheder? Det er det samlede billede.

Og det er jo netop det, finansloven er et udtryk for. Man har set på det samlede billede, og samlet set mener jeg faktisk, at erhvervslivet kan være tjent med de initiativer, der ligger i finansloven, hvilket flere og flere af organisationerne faktisk også ....

Anden næstformand (Henning Grove):
Ja, tak! Vi skal overholde tiderne her.

Annette Jørgensen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi skeptiske over for det fremsatte lovforslag, fordi det igen er et felttog, der vil ramme vores virksomheder.

Af pressen har det fremgået, at Dansk Arbejdsgiverforening har udtalt, at det vil medføre en ekstraregning på 100 mio. kr. Det er ikke netop øgede omkostninger, virksomhederne har brug for. Hertil kommer, at virksomhederne allerede har disponeret ud fra de gældende ordninger, og det kan næppe være rigtigt, at regeringen og forligspartierne har valgt at løse de tekniske problemer, som de selv har rodet sig ud i, ved at udskrive en trecifret millionregning til arbejdsgiverne.

Dansk Folkeparti må afvise det foreliggende lovforslag, men vil naturligvis under udvalgsarbejdet konstruktivt arbejde for at få afklaret specielt de økonomiske aspekter for vores virksomheder.

Lone Yalcinkaya (CD):

Denne tale kan heldigvis gøres meget kort. CD kan ikke støtte forslaget, da det er en ekstra belastning af erhvervslivet, som vi mener er urimelig.

Efter nejdet den 28. september har CD argumenteret stærkt for – og her mener jeg, at vi ja-partier var enige deri – at der ikke må ske yderligere belastninger for erhvervslivet, da det netop er dette erhvervsliv, der skal sikre, at de negative konsekvenser, der måtte være af nejdet, ikke bliver for store.

Vi ville i CD faktisk gå den modsatte vej, end dette lovforslag gør, nemlig ved at give lettelser for erhvervslivet. Forslaget her er forkert, og derfor kan vi ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu tilkommer det jo ikke mig at kommentere, hvad ja-partierne blev enige om før folkeafstemningen, men sådan som jeg husker det, var det jo sådan, at hvis den profeti, som ja-partierne havde om, at dansk økonomi ville gå ned ad bakke og erhvervslivet ville få væsentlig dårligere forhold, gik i opfyldelse, så måtte man ikke foretage belastninger.

Men nu viste virkeligheden jo, at de profetier eller påstande eller illusioner, som ja-partierne gjorde sig, blev gjort til skamme. Dansk er-